

Arrest

nr. 277 836 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de stam Edo, zoals uw vader. Uw moeder is van de Yoruba taal. Uw religie is christen, katholiek. U bent geboren op 01 januari 1994 te Port Harcourt, Rivers state. Toen u klein was, overleed uw moeder en nam uw vader u en uw jongere broer B.(...) naar Benin stad omdat er oorlog was in Port Harcourt. In Benin stad woonde u in Uwalu. Uw vader hertrouwde met een andere vrouw genaamd J.(...). Omdat uw vaders tweede vrouw u slecht behandelde ging u in Benin stad bij vrienden wonen.

Uw broer B.(...) bleef wel bij uw vader wonen omdat hij deels verlamd was. U ging niet naar school. U leerde om auto's te verven en wou een eigen zaak starten. In 2009 ging u naar uw vader om te vragen of hij u kon helpen met het starten van uw eigen zaak. Uw vader bracht u naar zijn vrienden, O.(...), O.(...) en U.(...). De vrienden van uw vader zeiden dat u ze twee dagen later kon ontmoeten in een huis in Akure en dat ze u zouden helpen met uw werk. Uw oom langs vaderszijde G.(...), die pastoor was in een Celestial kerk in Akure waarschuwde u echter over uw vader. Hij zei dat uw vader lid was van de Ogboni genootschap, dat uw vader de ziekte van uw broer B.(...) had veroorzaakt en dat uw vader u zou willen gebruiken als mensenoffer. U geloofde uw oom echter niet. Volgens de afspraak, ging u twee dagen later met uw vader met de auto naar het huis in Akure. Bij aankomst in het huis merkte u een grote groep mensen met rood-en zwarte uniformen aan. Uw vader liet u achter en ging aan de andere kant zitten. Eén van de drie mannen die u eerder ontmoette, kwam bij u en legde zijn hand op uw schouder. Nadat deze man u aanraakte, wist u plots niet meer wat u aan het doen was en realiseerde u zich dat mensen naar u aan het kijken waren, rituelen deden en dat het niets met werk te maken had. U merkte een grote trommel op en een doodskist. U zag rituelen, mensen, een gevild lichaam, verschillende menselijke skeletten, en u merkte op dat er verschillende mensen geketend op de grond waren. U dacht dat deze mensen zouden sterven. Eén voor één gingen mensen de kamer binnen. Ongeveer 5 minuten nadat de oude mensen binnengingen, kon u weglopen want u was niet vastgeketend. U liep ongeveer 20 minuten van de plaats op een smalle weg in het bos die te smal is voor auto's, maar breed genoeg voor moto's. Uiteindelijk kwam u aan een weg waar u een motorrijder tegenkwam. U hield hem tegen en vroeg hem om hulp. De motorrijder vertelde u dat de plaats waar u vandaan kwam zeer slecht is en dat de mensen kwaadaardig zijn, dat ze mensen doden in rituelen en dat u moet wegrennen. De motorrijder hielp u en bracht u naar een parking. Daar vond u een autochauffeur die u naar uw oom G.(...) in de kerk in Akure bracht. Sinds u wegliep van de rituelenplaats werd u ziek en kreeg u problemen aan uw hoofd, daarom bleef u nog drie maanden in de kerk bij uw oom. Uw vader wou u niet opnieuw zien, en u was op vlucht voor uw vader. Uw oom zei dat de ritualisten u zouden zoeken om u te doden en dat u het land moet verlaten. De ritualisten zochten u overal. Soms ziet u vrienden van uw vader gekleed als politie, of zitten ze u achterna met een auto. U ziet de vrienden van uw vader ook 's nachts in uw dromen. Na drie maanden in de kerk bij uw oom, ging u naar Port Harcourt waar u woonde bij uw vriend H.(...). U leerde een vrouw O.(...) kennen met wie u twee kinderen kreeg, een dochter M.(...) (geboren 2 december 2013) en een zoon D.(...) (geboren 11 mei 2015). In Port Harcourt had u echter geregeld nog nachtmerries waarbij u de vrienden van uw vader ziet en ze u aanvallen in uw droom. Als u daarna wakker wordt, merkt u in het echt verschillende krassen op uw lichaam. Na drie jaar in Port Harcourt, begon u de vrienden van uw vader ook in het echte leven tegen te komen. Daarom belde u uw oom G.(...) dat u het land wou verlaten. U kreeg geld van uw oom en verliet het land in 2015. Via Libië reisde u naar Europa. In Italië deed u een verzoek om internationale bescherming op 19 oktober 2016, u bleef er twee jaar en kreeg een negatief resultaat. Uw vader en uw vrouw O.(...) zijn intussen overleden. U kwam aan in België op 20 december 2018 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 30 januari 2019. In augustus 2019 had u een zwaar arbeidsongeval in België.

Ter staving van uw verzoek legde u een psychologisch attest neer (dd. 11 juni 2021 en 11 juni 2019), en een bundel documenten, inclusief verschillende medische attesten met betrekking tot het arbeidsongeval in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Op 15 juni 2021 overhandigde u voor aanvang van uw persoonlijk onderhoud een attest van uw psycholoog aan de protection officer (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p.3). In het attest staat dat u sinds mei 2019 psychologische begeleiding volgt volgens een ritme van twee keer per maand. Het attest vermeldt verder dat u zich bij de psycholoog uitdrukt in het Engels, maar dat dit 'creools' Engels is en dat u zich beter kan uitdrukken in het Edo/Bini. Verder wordt vermeld dat u psychisch lijdt als gevolg van trauma's gelinkt aan de vrees in uw land en uw reisomstandigheden in Libië (detentie, slagen, gedwongen arbeid) en Italië (nachtmerries, slaapproblemen, ...). Verder wordt vermeld dat u een werkongeval had in augustus 2019 met zware blessures aan uw maag. Het attest vermeldt dat u hiervan nog steeds fysieke en psychologische gevolgen draagt. Uw psycholoog geeft verder aan dat u tijdens de gesprekken vaak een afwezige indruk geeft, als zijnde op een andere planeet, dat u niet altijd gemakkelijk te begrijpen bent, en sinds uw accident geheugenproblemen heeft, die uw capaciteit om het interview af te leggen kunnen beïnvloeden.

Wat betreft de nota van psycholoog dat uw Engels eerder 'creools' Engels is en dat u zich beter kan uitdrukken in Edo/Bini, dient te worden opgemerkt dat u het Commissariaat-Generaal niet op voorhand hebt ingelicht om een specifieke tolk Edo/Bini te voorzien op de datum van uw persoonlijk onderhoud. Op de registratiefiche van uw verzoek om internationale bescherming (dd. 18/1/2019) werd 'Pigen' doorstreept als taal van interview en staat 'English' genoteerd. Op uw bijlage 26 staat genoteerd dat u verklaart de bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u verder op de vraag "welke talen spreekt u?" enkel Engels te spreken en u bevestigde dat u deze taal voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie Verklaring Betreffende Procedure dd. 19 februari 2019). Verder hebt u nergens op de DVZ de vraag gesteld om specifiek een tolk Edo/ Bini te voorzien, noch verklaarde u dat u het Engels onvoldoende zou beheersen om een persoonlijk onderhoud in af te leggen. Ook uit de verklaring DVZ blijkt dat u het interview in het Engels aflegde en uw verklaringen voorgelezen in het Engels en u maakte hierbij geen opmerkingen. Voor aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS maakte de protection officer u erop attent dat het CGVS niet tijdig op de hoogte was gesteld van een vraag om een tolk Edo/Bini te voorzien en dat het persoonlijk onderhoud daarom in het Engels zal verlopen. Hierop verklaarde u dat u ook Engels spreekt en dat het oké is (NPO p.3). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u door de protection officer gevraagd of u haar goed begrijpt, waarop u verklaarde "een beetje, want mijn Engels is niet zo goed." (NPO p.3). Hierop werd u door de protection officer er op gewezen dat als u iets niet goed begrijpt, u dit steeds onmiddellijk moet aangeven, zodat de protection officer verder kan verduidelijken, en dat u de protection officer ook steeds kan onderbreken indien u een vraag of een opmerking heeft. Daarnaast gaf de protection officer aan dat ze traag genoeg zal spreken zodat u het Engels goed kan volgen (NPO p.3). U bevestigde verder dat het voor u oké was om het interview in het Engels af te leggen (NPO p.4). Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er een probleem was met de taal. U gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u alles goed begrepen had (NPO p.25).

Wat betreft uw psychologische problemen en de opmerking in het medisch attest dat u sinds uw accident in België aan geheugenproblemen lijdt, dient te worden opgemerkt dat u voor aanvang van het persoonlijk onderhoud de vraag werd gesteld of u zich mentaal goed voelt om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde (NPO p.3). Tijdens het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld en indien nodig werd een vraag herhaald of anders verwoord zodat u de inhoud steeds kon begrijpen. Er werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Na de pauze werd u de vraag gesteld of u tot dan toe alles goed hebt begrepen en alle vragen goed hebt begrepen, waarop u verklaarde "ik begrijp het, de manier waarop je het vraagt, de manier waarop je met me spreekt, ik apprecieer het. Ik apprecieer de manier waarop je de vragen stelt" (NPO p.17). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alles goed hebt begrepen (NPO p.25). Bij de vraag of u nog iets had toe te voegen, maakte noch u, noch uw advocaat, melding van enige problemen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (NPO p.25). U maakte ook geen opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud achteraf. Verder is het zo dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Dit wordt in het bijzonder geïllustreerd door uw zeer gedetailleerde beschrijving van het werkaccident dat u in België hebt doorgemaakt (NPO p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek tot internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U kwam aan in België op 20 december 2018. Echter, u diende slechts een verzoek tot internationale bescherming in op 30 januari 2019. U door de protection officer gevraagd waarom u in België maar liefst een maand hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat u na aankomst verbleef in het treinstation en dat u niet wist waar u asiel kon aanvragen, maar dat uiteindelijk iemand u toonde waar u asiel kon aanvragen (NPO p.6). Het feit dat u in België pas een maand na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming indiende, relateert uw vrees voor

vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. Het feit dat u Engels spreekt en bovendien reeds eerder een verzoek om internationale bescherming deed in Italië (NPO p.5-6), maakt dat kan verwacht worden dat u reeds enigszins vertrouwd bent met de asielpprocedure. Aldus kan er van u redelijkerwijze verwacht worden dat u een actieve houding aanneemt en meteen na aankomst de nodige stappen neemt om u zich tot de asielinstanties te begeven of ten minste na aankomst ernstige inspanningen doet om informatie in te winnen waar u een verzoek kan indienen. Uit uw handelswijze blijkt echter geen dwingende nood aan bescherming.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u door leden van de Ogboni genootschap, in het bijzonder de vrienden van uw vader, vervolgd zou worden omdat ze u wilden gebruiken als mensenoffer en omdat u getuige was van hun geheime rituelen (NPO p.22, 25)

Ten eerste legde u tegenstrijdige verklaringen af over de aanleiding van uw problemen met de Ogboni gemeenschap. Zo verklaarde u op de DVZ dat uw vader zich aansloot bij een vereniging in **Buni**, waar ze zich volledig in het rood en zwart kleedden. U vader was de leider van deze vereniging, en aangezien hij reeds een zekere leeftijd had, zocht uw vader een opvolger. Omdat u de oudste zoon was, **wou uw vader dat u hem zou opvolgen** (zie Vragenlijst CGVS dd. 11 december 2019, p.2-3). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat uw vader u meenam naar een plaats in **Akure** waar de Ogboni gemeenschap rituelen uitvoerde onder het voorwendsel dat zijn vrienden u aan werk zouden helpen (NPO p.18-19, p.13). U verklaarde verder dat **uw vader u wou gebruiken als mensenoffer**, omdat je geld kan krijgen of een hogere post als je iemand offert (NPO p.17, 22). Uw vader zou u echter nooit verteld hebben over zijn Ogboni gemeenschap en u kwam het zelfs eerst te weten via uw oom (NPO p.18). U op het CGVS gevraagd of uw vader u ooit heeft gevraagd om hem op te volgen bij de Ogboni gemeenschap, verklaarde u dat u niet met uw vader spreekt, sinds hij daartoe behoort. U nogmaals gevraagd of uw vader u nooit heeft gevraagd om hem op te volgen in de gemeenschap, verklaarde u **Toen ik in Nigeria was, toen het probleem gebeurde, toen ik hulp zocht voor mijn job, daarom ging ik naar mijn vader, hij wou me niet helpen, hij wou me doden, daarom rende ik weg**" (NPO p.25). U door de protection officer geconfronteerd met de tegenstrijdigheid dat u op de DVZ nochtans verklaarde dat u uw vader moest opvolgen bij de Ogboni, kon u geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid en verklaarde u louter dat het een fout is, dat het eerste interview fout is (NPO p.25).

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt niet alleen ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen, er dient verder te worden opgemerkt dat uw relaas grotendeels gebaseerd lijkt op fantasieverhalen of bijgeloof, en aldus geen enkele objectieve grondslag heeft.

Zo verklaarde u dat uw vader een ritualist, cultist was bij een genootschap ('society') en dat dit de enige job was die hij deed. Op de vraag hoe uw vader geld kon verdienen, verklaarde u vaagweg dat hij geld had omdat hij tot de society behoort, dat de society iemands bloed gebruikt in rituelen zodat ze geld zouden krijgen, en dat dit hetgeen is dat ze met u wouden doen (NPO p.17). U vervolgens gevraagd om uit te leggen hoe de society geld kan verdienen via rituelen, verklaarde u nog vager dat ze spiritueel en 's nachts werken, dat als je iemand offert in de tempel, het geld van overal zal komen. U vervolgens verder verduidelijking gevraagd vanwaar het geld dan komt, verklaarde u tenslotte "ze gebruiken bloed, ze kunnen geld van overal halen, misschien zijn ze overdag mensen, maar 's nachts veranderen ze misschien in grote vleermuizen" (NPO p.18). U verklaarde verder dat uw oom u vertelde dat uw vader bij de Ogboni gemeenschap ging en dat uw oom u vertelde dat de gemeenschap waartoe uw vader zou behoren heel sterk is en dat ze 's nachts opereren. U verklaarde dat uw oom zei dat als de leden van de Ogboni gemeenschap mensen willen verzamelen voor hun offer rituelen, ze 's nachts veranderen in vleermuizen, dat ze dan geen mensen meer zullen zijn en bloed gaan zuigen en dat ze kunnen vliegen (NPO p.18). U gevraagd hoe uw oom weet dat dit de manier van opereren is van de genootschap, verklaart u dat hij dit weet omdat hij in Nigeria woont en een pastoor is, omdat hij een man van God is, maar dat u het ook met uw eigen ogen zag toen u er naartoe ging (NPO p.18). **Deze verklaring dat de genootschap van uw vader geld verdient en mensenoffers verzamelt door 's nachts in vleermuizen te veranderen kan weinig ernstig worden genomen en ondermijnt totaal de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de door u beweerde vervolging van de vrienden van uw vader van de gemeenschap, evenzeer weinig grond in de realiteit lijken te hebben, daar u steeds opnieuw verwijst naar uw dromen en tevens situaties beschrijft die aanleunen bij hekserij, maar die niet op objectief aangetoond kunnen worden.

U verklaarde dat u sinds de dag dat u met uw vader naar de plaats van de Ogboni genootschap ging in Akure, u uw vader niet meer hebt teruggezien. Anderzijds verklaarde u wel de vrienden van uw vader te hebben gezien. U gevraagd hoeveel keer u uw vaders vrienden dan nog hebt gezien, verklaarde u "vele keren, bijna 100 keren, de hele tijd, soms als ik slaap in mijn dromen zie ik ze"(NPO p.21). U gevraagd wat de vrienden van uw vader precies met u gedaan had, toen u getuige was van hun rituelen in Akure, verklaarde u "de man hield me vast aan mijn schouder en sindsdien voelde ik me niet goed" U gevraagd of deze man nog iets anders deed, verklaarde u dat hij niets anders deed, en dat uw hele systeem veranderde zodra hij zijn hand op uw schouder legde (NPO p.22). U vervolgens gevraagd hoe dat kan, verklaarde u ik weet het niet, want ik zei mijn oom, hij zei 'die man is hun leider' in die plaats, ik zei mijn oom wat met me gebeurde toen ik er was, hij zei dat de man de leider was, hij zei 'misschien konden ze me veranderen in een vocho' (grote vleermuis) (NPO p.22). U verklaarde dat u drie maanden na het incident in Akure waarbij u door O.(...) – de vriend van uw vader die tevens de Ogboni leider was – op uw schouder werd aangeraakt, terugkeerde naar Port Harcourt ('fonetisch Potacot')(NPO p.22). U gevraagd of u tijdens uw verblijf in Port Harcourt nog problemen had met de genootschap, verklaarde u "Ik had geen problemen met iemand, behalve, toen ik terugging naar Port Harcourt had ik elke nacht dromen, dezelfde mensen gaven me zorgen" (NPO p.24). U gevraagd of u ook nog in persoon, fysiek problemen met de mensen van de genootschap hebt gehad, verklaarde u "ik had nog problemen met hen in mijn dromen, ik had dromen van problemen met hen in Port Harcourt, in het echte leven had ik problemen met hen, dus ik had geen keuze" U gevraagd om uit te leggen op welke manier u in het echte leven problemen had, verklaarde u "als nu, als ik droom, overdag zie ik alles [VZ wijst op armen, doet krassen na met vingers op armen], als ze me aanvallen in mijn droom, dan overdag heb ik het, 's nachts droom ik nachtmerries, ze zijn niet goed, ze zijn slecht (...)" (NPO p.24). U nogmaals door de protection officer gevraagd of u hen ook in het echte leven zag, of dat u enkel in uw dromen werd aangevallen, verklaarde u "via de droom vallen ze me aan, toen ik in Port Harcourt ging eerst, ik spendeerde nooit 1 jaar, ik droomde heel heel, als ik droom zie ik het over mijn lichaam, maar na 3 jaar zie ik hun gezichten, zie ik dat ze me nog steeds zoeken, als ik ga werken met mijn vriend zie ik mensen, dezelfde gezichten als in Benin eerder, ik denk niet dat mijn leven, ik geloof niet dat ze zullen komen voor mij van daar, ik was 3 jaar in Port Harcourt , dan begonnen ze me daar te zoeken, misschien 2 jaar ik zie ze, na 3 jaar begon ik ze te zien in het echt dat ze me zochten(...). Uiteindelijk legt u uit dat u na drie jaar verblijf in Port Harcourt de mannen ook in het echte leven begon te zien en dat u daarom het land wou verlaten (NPO p.24).

Het dient echter te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat uw gedrag niet in overeenstemming is te brengen met de door u aangehaalde feiten en vrees, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd. Zo verklaarde u dat het incident met de Ogboni gemeenschap van uw vader in Akure reeds in 2009 plaatsvond (NPO p.24). Nadat u drie maanden bij uw oom in Akure verbleef, verhuisde u terug naar Port Harcourt, waar u nog eens 7 jaar bent verbleven alvorens u uiteindelijk Nigeria hebt verlaten (NPO p.14, 24). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in Port Harcourt gewoon terug uw leven kon opnemen, zo woonde u in bij uw vriend H.(...) en had u verschillende jobs, zoals het schilderen van auto's. Daarnaast werkte u ook als kapper en nam u foto's (NPO p.14). Tijdens uw verblijf in Port Harcourt leerde u bovendien uw vroom O.(...) kennen, met wie u twee kinderen kreeg, een dochter M.(...) op 2 december 2013 en een zoon D.(...) op 11 mei 2015 (NPO p.14). Het feit dat u enerzijds nog zeven jaar in Port Harcourt kon verblijven, terwijl u anderzijds verklaarde dat de gemeenschap van uw vader u sinds het incident overal gezocht zou hebben (NPO p.14), relateert danig uw beweerde vrees voor vervolging.

Ter staving van uw verzoek legde u een psychologisch attest neer (dd. 11 juni 2021 en 11 juni 2019), en een bundel documenten, inclusief verschillende medische attesten met betrekking tot het arbeidsongeval in België.

Het dient te worden vastgesteld dat u niet het minste bewijs voorlegde ter staving van uw asielrelaas, vluchtweg of identiteit, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid.

De bundel documenten over uw arbeidsongeval in België in 2019, bevat onder meer enkele medische attesten met betrekking tot de operaties en hospitalisaties na uw ongeval, klachtbrieven ten aanzien van uw toenmalige werkgever, foto's van uw verwondingen en van de locatie van het ongeval. Wat betreft de bundel documenten met betrekking tot uw arbeidsongeval in België, dient te worden opgemerkt dat dit ongeval geen verband houdt met uw motieven van internationale bescherming en aldus niet ter discussie staat. Wel werd bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming rekening gehouden met de impact van eventuele medische gevolgen van dit ongeval op uw verzoek, met name de eventuele geheugenproblemen die u zou hebben als gevolg van het accident, zoals staat vermeld in de door u

neergelegde psychologische attesten (dd. 11 juni 2021 en 11 juni 2019). Echter, in de medische attesten die onderdeel uitmaken van de bundel documenten over uw arbeidsongeval (dd. 23 september 2019, 14 mei 2020, 31 december 2019, 30 oktober 2019, 27 september 2019, 19 september 2019, en 16 januari 2020) wordt nergens melding gemaakt van deze geheugenproblemen. Dit wordt enkel vermeld in de door u neergelegde psychologische attesten (dd. 11 juni 2021 en 11 juni 2019). In de psychologische attesten staat bovendien niet vermeld dat uw geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet meer in staat zou zijn om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen, slechts dat uw mentale toestand uw capaciteit om interview af te leggen kan bemoeilijken. Verder werd reeds hierboven opgemerkt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. De psychologische attesten kunnen dan ook geen verschuiving bieden voor de manifeste geloofwaardigheidsproblemen die werden vastgesteld in uw relaas.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie dient het volgende te worden opgemerkt:

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de **staat Rivers en de staat Edo** te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Rivers en Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Rivers en Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“1. Met oog op het Verdrag van Genève

Verzoeker verwijst naar de wijsheid van Uw Raad om te beoordelen als zijn verhaal binnen de voorwaarden van het Verdrag van Genève valt wat betreft de erkenning van de vluchtelingenstatus.

2. Met oog op de subsidiaire bescherming status

In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vreest de verzoeker **ernstige schade** aan zijn leven in geval van terugkeer naar Nigeria.

Bijgevolg verzoekt hij om erkenning van de **subsidiaire beschermingstatus**.

Deze ernstige schade zijn uiterst ernstig van aard en vormen een ernstige schending van de mensenrechten als bedoeld in **artikel 48/4, §2, onder a) ,b) en c)** van de Vreemdelingenwet:

[...]

Verzoeker vreest voor zijn leven en zijn lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van zijn grondrechten waaraan die hij zou worden onderworpen als hij naar Nigeria zou terugkeren.

Inderdaad is verzoeker bang voor zijn leven omdat zijn vaderen vrienden deze laatstgenoemde. Als verzoeker het heeft uitgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, sinds heeft hij deelgenomen op een van deze vergadering, voelde verzoeker niet well vanwege nachtmerries die hij maakte waar hij zag de vrienden van zijn vader hem achtervolgen, mishandelen, enzovoort.

Sedertdien, is verzoeker angst en bang voor zijn leven want hij denkt dat de vrienden van zijn vader en leden de Ogboni society hem willen doden en hij is ervan overtuigd dat er risico's voor zijn leven zijn in geval terugkeer naar Nigeria.

Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. Ook de individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat. Dit aspect zal nader worden geanalyseerd in het tweede middel, dat zich richt op de formele motivering van administratieve handelingen.

Ten eerste is de verzoeker afkomstig uit Nigeria (Edo State) en loopt een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als hij terug zou gaan in Nigeria.

Verwerende partij is van mening dat het geen geloof kan gehecht worden op dit punt. We stellen dat de beoordeling niet daadkrachtig is in het volgende punt. Hier zullen we dieper op de veiligheid situatie in de regio van herkomst van de verzoeker gaan.

De opstand van Boko Haram heeft een van de grootste gebieden van geweld in Afrika gecreëerd.

Sinds 2009 heeft de opstand in Nigeria aan tienduizenden mensen het leven gekost en meer dan twee miljoen mensen op de vlucht gejaagd.

De informatie waarop het CGRA is gebaseerd, is niet actueel. De wederpartij beroept zich op de COI 2018. terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van herkomst van verzoekster. In dit opzicht is de bestreden beslissing niet naar daadkrachtig gemotiveerd.

Uit het laatste COI Focus (COI focus, Situation sécuritaire au nord-est, 20 novembre 2020, https://www.cüra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_sécuritaire_au_nord-est_20201120.pdf):

[...]

De Boko Haram-groep pleegt regelmatig misdaden volgens het internationaal recht :

[...]

Verder kunnen wij lezen:

[...]

De nationale autoriteiten zijn niet in staat de bevolking te beschermen, zoals het uit het rapport van Amnesty International blijkt :

[...]

Op deze reden, loopt verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van vreemdelingenwet als hij terug zou gaan in Nigeria.

Gebaseerd op deze gevaarlijke veiligheidssituatie is verzoeker bang om onderwerp te zijn op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing

In geval van terugkeer naar Nigeria blijkt uit objectieve informatie dat de verzoeker in omstandigheden leeft die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid. Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede, loopt de verzoeker het gevaar voor zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Om te beoordelen of de situatie in de regio van herkomst van verzoeker als willekeurig geweld kan worden aangemerkt, verwijzen wij naar de definitie van het Hof van Justitie : (CJUE, arrest El Gafaji, C-465/07, 17 février 2009 §43 (+ arrest Diakité, §30) :

[...]

In bovengenoemd arrest voegt het Hof daaraan toe, dat rekening moet worden gehouden met de individuele situatie van de verzoeker:

[...]

In dit verband wordt hieronder nader ingegaan op de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoeker. Verzoeker is ongeschoold en psychisch kwetsbaar en zijn hele familie is tijdens de Fulani-aanval omgekomen. Verzoeker, die aan zijn lot is overgelaten, zou bijzonder te lijden hebben gehad van het willekeurig geweld. **In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst dan moet er hem een bescherming toegekend worden.**

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 b) en/of c) van de Vreemdelingenwet en dat de verzoeker alle voorwaarden voldoet voor een subsidiaire bescherming te krijgen. **In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."**

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker onderbouwt het tweede middel als volgt:

"Verzoeker meent **dat de grieven van verwerende partij** die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status te weigeren, **zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.**

Artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt echter:

[...]

Bovendien heeft de Raad van State de zorgplicht als volgt gedefinieerd :

[...]

Ter herinnering, de Raad van State heeft dat al beslist,,

[...]

Uit de volgende ontwikkelingen blijkt echter dat dit hier niet het geval is.

a. Het profiel van de verzoeker

Ten eerste moet het vastgesteld worden dat de kwaliteit van de verklaringen van verzoekster beïnvloed wordt door zijn psychologische toestand.

Verzoeker heeft zijn psychologische problemen zelf verklaard tijdens het persoonlijke onderhoud (NPO. 15.06.2021. p. 3):

[...]

In dit opzicht is de jurisprudentie van Uw Raad zeer duidelijk: er moet rekening gehouden worden met de psychologische kwetsbaarheid van de verzoeker.

Uw Raad heeft dat inderdaad al besloten:

[...]

Er worden verschillende en talrijk van medische en psychologische attesten door de verzoeker ingediend waarin zoal verwerende partij de vultsteelt het vermeld is dat verzoeker lijdt geheugenproblemen en begripsproblemen. Dit is ook duidelijk toen wij de notities van het persoonlijke onderhoud lezen. Communicatie met verzoeker was echt niet evident vanwege zijn psychologische toestand (NPO, p. 5, 7, 15, 19, 20°.

Over dit punt stelt het UNHCR dat:

[...]

De motivering van de bestreden beslissing is niet voldoende. Het is duidelijk dat een arts nooit met zekerheid zal kunnen verklaren welke feitelijke omstandigheden tot het geconstateerde letsel hebben geleid. Dat geldt des te meer voor de psychologische toestand. De psychologische gezondheidstoestand

van de verzoeker is echter duidelijk aangetoond. Op zijn minst moeten deze documenten worden beschouwd als prima facie bewijs van de kwetsbaarheid van de verzoeker.

[...]

Ten tweede, is verzoeker nooit naar school gegaan (NPO, p.10):

[...]

Dit moest in rekening genomen worden door verwerende partij zoals het in de vreemdelingewet bepaald is : Artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt echter:

[...]

Bij de beoordeling van zijn psychologische toestand moet met dit aspect rekening worden gehouden.

Verwerende partij heeft dit bijzonder kwetsbaar profiel niet genoeg in rekening gehouden. Ten minste, vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek die het psychologische toestand van de verzoeker in rekening neemt.

b. Wat betreft de tegenstrijdigheden verklaringen van verzoeker

Toen het persoonlijk onderhoud was verzoeker heel gestrest en dus hij pleegde sommige onnauwkeurigen in zijn relaas.

Ten eerste legt verzoeker uit de tegenstrijdigheden aanwezig in zijn relaas door het feit dat hij geen Nederlands spreekt, en daarom hij niet kans en de mogelijkheid gehad heeft de fouten te corrigeren die in zijn verklaringen vonden. Inderdaad erkent verzoeker dat er sommige tegenstrijdigheden in zijn verschillende interview zijn. maar hij houdt met de verklaringen die hij gedurende zijn interview aan CGVS gedaan heeft.

Hij is van mening dat er een misbegrip had tijdens zijn interview aan de DVZ.

In dit verband lijkt het bovendien absoluut noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze hoorzittingen in de DVZ plaatsvinden.

[...]

Het lijkt ons dat zodra de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, verklaringen die in de DVZ worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op geldige wijze kunnen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling. op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces.

Maar ook al zou dit beginsel in deze zaak niet kunnen worden toegepast, dan nog zouden de asiel instanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten en zouden ze niet systematisch moeten kunnen argumenteren op basis van het ene of het andere verzuim.

De grief moet verworpen zijn.

c. Wat betreft het voordeel van de twijfel

[...]"

2.3. Onder bijlagen verwijst verzoeker naar "bronnen genoemd":

"3. Amnesty International - Nigeria: The Harvest of Death - Three Years of Bloody Clashes Between Farmers and Herders in Nigeria", 17.12.2018 (beschikbaar op: [URL]);

4. COI focus, «Situation sécuritaire au nord-est», 20.11.2020 (beschikbaar op: [URL]);

5. EASO, "Nigeria, Trafficking in human beings : Country of origin information report", April 2021 (beschikbaar op : [URL]);

6. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report", mei 2013 (beschikbaar op : [URL], p.66, 61 -66) ;

7. FIDA, « Nigeria » (beschikbaar op: [URL])."

2.4. In de aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar:

- EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021;
- EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

2.5. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een psychologisch rapport van 6 augustus 2022.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel begin van bewijs inzake zijn identiteit, nationaliteit, reisweg of asielrelaas bijbrengt. Voorstaande elementen zijn reeds een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

Bovendien heeft verzoeker zijn verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend. Hij wachtte meer dan een maand met het indienen van zijn verzoek. Hoewel hij op 20 december 2018 al aankwam in België diende hij pas op 30 januari 2019 een verzoek in.

Uit deze handelswijze blijkt geen dwingende nood aan bescherming. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende meer dan een maand talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker voorheen reeds in 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië en hij dus bekend is met het systeem van aanvragen van internationale bescherming.

6. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij vreest gedood te worden door leden van de Ogboni, meer bepaald door vrienden van zijn vader die lid zijn van deze genootschap. In het verzoekschrift wordt daarentegen amper verwezen naar de vermeende problemen met de Ogboni die geschetst werden tijdens het persoonlijk onderhoud. Bovengenoemde vrees wordt door verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat er een discrepantie bestaat tussen de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn latere verklaringen bij de commissaris-generaal. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij namelijk dat zijn vader de leider was van de Ogboni en dat hij een opvolger nodig had. Aangezien verzoeker de oudste zoon was, werd er van hem verwacht dat hij dit zou doen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bij de commissaris-generaal daarentegen verklaarde verzoeker dat hij door zijn vader om de tuin geleid werd en dat hij meegenomen werd naar een plek waar rituelen uitgevoerd werden door de Ogboni genootschap. Hij verklaarde dat zijn vader hem daar wilde gebruiken als mensenoffer opdat hij een hogere post binnen de genootschap zou kunnen bekleden (notities van persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 13, 17). Deze twee versies van de feiten zijn geheel onverzoenbaar en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas.

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door de volgende vaststellingen inzake zijn verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten:

- Het is opvallend dat verzoeker nooit van zijn vader vernomen heeft dat hij lid was van de Ogboni-genootschap en dat hij dit pas voor de eerste keer vernam van zijn oom (notities, p. 18). Bovendien verklaart hij alle informatie over de Ogboni gekregen te hebben via zijn oom, die zelf geen lid is van de genootschap. Gevraagd hoe het komt dat zijn oom dit allemaal weet, verklaart verzoeker *“Omdat hij een man van God is, elke man van god weet hoe het gaat, want mijn oom behoort niet tot hen, maar hij weet wat er gaande is, omdat hij een man van God is.”* (notities, p. 18), wat geenszins kan overtuigen.
- Verzoekers verklaringen over de manier waarop de genootschap van zijn vader geld verdient, tonen ook een gebrek aan kennis over de genootschap aan. Hij komt niet verder dan vage en ongeloofwaardige verklaringen dienaangaande *“Ze gebruiken bloed, ze kunnen geld van overal halen, misschien zijn ze overdag mensen, maar 's nachts veranderen ze misschien in grote vleermuizen”*; notities, p. 18).
- Zijn vrees dient verder gerelativeerd te worden aangezien zijn oom hem reeds gewaarschuwd had voor zijn vader en de genootschap van Ogboni alvorens verzoeker met zijn vader en zijn vrienden meeging *“Nee ervoor hij zei het mij, maar ik dacht dat hij loog, ik geloofde hem niet”*; notities, p. 19; *“Mijn oom die de kerk heeft, hij zei eerder dat ik mijn verstand moet gebruiken met vader, want mijn jongere broer die ziek is, dat probleem is gekomen door mijn vader.”*; notities, p. 12). Het is bovendien opvallend dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat hij zijn oom niet gelooft hierover aangezien hij op een ander moment tijdens het onderhoud verklaart dat hij wél gelooft wat zijn oom hem vertelt, omdat hij pastoor is: *“Toen ik er naartoe ging bij hen dan zag ik het met mijn eigen ogen, want de man is pastoor, ik geloof hem, hij vertelde me alles wat ze doen.”* (notities, p. 18).
- De verklaringen van verzoeker over zijn ontsnapping uit het huis waar hij getuige was van de rituelen doen eveneens vragen rijzen. Hij verklaarde namelijk *“ik liep gewoon weg.”* en *“Niemand hield me tegen”* (notities, p. 23). Nochtans beweert hij dat ze hem willen vermoorden omwille van wat hij daar gezien heeft (notities, p. 22).

- Uit zijn verklaringen blijkt dat zijn relaas weinig grond heeft in de realiteit, gezien hij steeds opnieuw verwijst naar de incidenten in zijn dromen. De zaken waarnaar verzoeker verwijst in zijn persoonlijk onderhoud zijn niet objectiveerbaar. Ook wanneer hem gevraagd wordt hoe vaak hij de vrienden van zijn vader nog gezien heeft, kan verzoeker moeilijk het onderscheid maken tussen zijn dromen en de realiteit: *"Vele keren, bijna 100 keren, de hele tijd, soms als ik slaap in mijn dromen zie ik ze."* (notities, p. 21).
- Gevraagd of hij nog problemen ondervonden heeft met de vrienden van zijn vader nadat hij naar Port Harcourt verhuisd is, antwoordt verzoeker ontwijkend, ondanks dat hem twee maal gevraagd werd of ze hem ook in het echt aanvielen. Hij kan geen enkel concreet incident aanhalen. Hij verklaart enkel dat hij na drie jaar in Port Harcourt gewoond te hebben, de vrienden van zijn vader terug in het echt begon te zien (notities van, p. 24), waarna hij het land wilde verlaten.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat de feiten, zijnde de rituelen waar hij ooggetuige van was, volgens verzoekers verklaringen reeds dateren van *"lang geleden"*, rond 2009 (notities, p. 24). Hierna is verzoeker erin geslaagd om eerst drie maanden onder te duiken in de kerk van zijn oom, die zich echter ook in Akure bevond (notities, p. 14). Toen verzoeker besloot deze plaats te verlaten en te verhuizen naar Port Harcourt, heeft hij daar zeven jaar gewoond zonder enige objectiveerbare problemen te kennen. Bovendien heeft verzoeker in Port Harcourt een leven opgebouwd: hij ontmoette er een vrouw met wie hij twee kinderen kreeg en hij had verschillende mogelijkheden om te werken, waaronder als kapper en als fotograaf (notities, p. 15). Uit verzoekers handelwijze kan geen vrees voor vervolging afgeleid worden. Pas in 2015 verliet verzoeker het land om te vluchten naar Europa (notities, p. 24).

7. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat er niet voldoende rekening werd gehouden met zijn bijzonder kwetsbaar profiel, gezien zijn psychologische toestand en het feit dat hij ongeschoold is. Hij voert aan dat de kwaliteit van zijn verklaringen aangetast is door zijn psychologische toestand. Hij verwijst tevens naar *"Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report"* van mei 2013 van UNHCR.

Ter staving legt verzoeker verschillende psychologische attesten neer (van 11 juni 2019, 11 juni 2021 en 6 augustus 2022) waarin onder andere vermeld staat dat verzoeker lijdt aan slaapproblemen, dat hij moeite heeft om zich uit te drukken, dat hij vaak met zijn gedachten ergens anders lijkt te zijn en een afwezige indruk maakt en dat hij last heeft van cognitieve problemen. Het attest van 11 juni 2021 stelt bovendien dat zijn mentale toestand invloed kan hebben op zijn mogelijkheid om het persoonlijk onderhoud te doen.

Echter werd hiermee rekening gehouden bij het persoonlijk onderhoud van verzoeker. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn motivatie:

"Wat betreft uw psychologische problemen en de opmerking in het medisch attest dat u sinds uw accident in België aan geheugenproblemen lijdt, dient te worden opgemerkt dat u voor aanvang van het persoonlijk onderhoud de vraag werd gesteld of u zich mentaal goed voelt om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde (NPO p.3). Tijdens het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld en indien nodig werd een vraag herhaald of anders verwoord zodat u de inhoud steeds kon begrijpen. Er werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Na de pauze werd u de vraag gesteld of u tot dan toe alles goed hebt begrepen en alle vragen goed hebt begrepen, waarop u verklaarde "ik begrijp het, de manier waarop je het vraagt, de manier waarop je met me spreekt, ik apprecieer het. Ik apprecieer de manier waarop je de vragen stelt" (NPO p.17). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alles goed hebt begrepen (NPO p.25). Bij de vraag of u nog iets had toe te voegen, maakte noch u, noch uw advocaat, melding van enige problemen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (NPO p.25). U maakte ook geen opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud achteraf. Verder is het zo dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Dit wordt in het bijzonder geïllustreerd door uw zeer gedetailleerde beschrijving van het werkaccident dat u in België hebt doorgemaakt (NPO p.16)."

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze attesten. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt.

Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

De problemen die in de psychologische attesten beschreven worden (ook in het ter zitting bijgebracht attest van 6 augustus 2022) en het feit dat verzoeker ongeschoold is, zijn niet van die aard dat zij de tegenstrijdigheden omtrent het asielrelaas van verzoeker kunnen verschonen. Zijn "*psychologische toestand*" en de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn gebrek aan scholing kunnen niet aantonen dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of dat de door hem voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89). Bovendien voert verzoeker geen concreet verweer ter ontkrachting van bovenstaande motivering van verweerder. Uit het administratief dossier blijkt daarenboven dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft aangegeven dat hij nood had aan bijzondere procedurele waarborgen ondanks dat hij reeds sinds mei 2019 twee maal per maand psychologische begeleiding krijgt (vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ, psychologisch attest van 6 augustus 2022).

Zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als tijdens de zitting benadrukt verzoeker dat hij ook ongemakken en problemen ervaart door het arbeidsongeval dat hij hier in België gehad heeft. Echter het arbeidsongeval op zich en de documenten die daarop betrekking hebben, houden geen verband met de motieven van internationale bescherming. Bovendien wordt er in het verzoekschrift niet op ingegaan.

8. In het verzoekschrift worden de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen ook geweten aan het feit dat hij "*heel gestrest*" was tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij geen Nederlands spreekt waardoor hij de kans en de mogelijkheid niet had om de fouten te corrigeren en dat de gehooromstandigheden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken "*heel vaak moeilijk*" zijn.

Wat betreft het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient opgemerkt dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, wanneer hij uitdrukkelijk bevraagd werd over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maakte verzoeker geen melding van enige problemen (notities, p. 5).

Daarnaast dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen in het Engels, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Artikel 6 van het EVRM is volgens vaste rechtspraak, ook van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, daar er geen uitspraak wordt gedaan over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolgung. Artikel 6 van het EVRM is enkel van toepassing in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is, dat buiten de toepassingsfeer van deze verdragsbepaling valt. De omstandigheid dat het asielrecht thans binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht valt en dat het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van kracht is geworden, maakt van het asielrecht nog geen burgerlijk recht in de zin van artikel 6 van het EVRM. De rechten van verdediging zijn van toepassing op jurisdictionele procedures en, in administratiefrechtelijke zaken, op tuchtprocedures (RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud, wordt vastgesteld dat het verweerder niet verweten kan worden geen tolk Edo/Bini voorzien te hebben voor het persoonlijk onderhoud. In het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt in zijn bijlage 26 van 30 januari 2019 gesteld dat verzoeker *“verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is”*. In de verklaring betreffende procedure, op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegd op 19 februari 2019, liet verzoeker noteren de hulp van een tolk te verlangen. Hij gaf aan het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Hij liet nergens noteren dat hij andere talen (beter) sprak. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker uitdrukkelijk aan dat hij Engels spreekt en dat hij het interview in het Engels wilde afleggen (notities, p. 3-4). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf hij nog aan alles goed te hebben begrepen en alles te hebben verteld (notities, p. 25).

Aldus kan worden vastgesteld dat de verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers verwijzingen naar het verloop van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud kunnen bijgevolg geen verschuiving bieden voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden.

9. Verzoeker verwijst in de bijlagen van het verzoekschrift naar *“bronnen genoemde”*, waaronder *“EASO, “Nigeria, Trafficking in human beings : Country of origin information report”, April 2021 (beschikbaar op : [URL])”* en *“FIDA, « Nigeria » (beschikbaar op: [URL]).”*, maar in het verzoekschrift wordt niet *in concreto* aangegeven wat verzoeker hiermee wenst aan te tonen. Ze kunnen dan ook geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst verzoeker in het verzoekschrift op de algemene situatie in Nigeria, namelijk op de aanwezigheid van Boko Haram en de COI Focus Nigeria *“Situation sécuritaire dans le nord-est”* die dateert van 20 november 2020. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit pas voor de eerste maal aangehaald wordt in het verzoekschrift. Tijdens het persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond op 15 juni 2021, verwijst verzoeker niet één keer naar veiligheidsproblemen in zijn land van herkomst omwille van Boko Haram.

Verder dient erop gewezen te worden dat verzoeker in het verzoekschrift onterecht aanhaalt dat de informatie die gebruikt wordt in de bestreden beslissing “de COI 2018” betreft en derhalve “niet actueel” is. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal verwijst naar de COI Focus Nigeria “*Situation sécuritaire dans le nord-est*” van 20 november 2020, waaruit verzoeker zelf ook citeert in het verzoekschrift.

Het volstaat bovendien niet om te verwijzen naar de informatie uit deze COI om het reëel risico in hoofde van verzoeker aannemelijk te maken. Deze COI betreft namelijk de situatie in het Noord-Oosten van Nigeria, terwijl verzoeker afkomstig is uit het Zuiden van het land (hij heeft gewoond in Port Harcourt, Uwalu en Akure). Uit deze landeninformatie van 20 november 2020 blijkt duidelijk dat er grote regionale verschillen zijn en dat er rekening gehouden dient te worden met de actuele veiligheidssituatie in het gebied waar verzoeker afkomstig van is. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar een passage uit het artikel van Amnesty International “*Nigeria: The Harvest of Death - Three Years of Bloody Clashes Between Farmers and Herders in Nigeria*” van 17 december 2018, dient opgemerkt te worden dat dit - bezwaarlijk actueel - artikel evenmin aantoont dat dat er in de staten Rivers en Edo een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert terecht:

*“Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op [URL] of [URL]), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de **staat Rivers en de staat Edo** te worden beoordeeld.*

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Rivers en Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Rivers en Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In de aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder naar recentere informatie, met name EASO “*Nigeria Security Situation*” van juni 2021 en EASO “*Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021. Verweerder concludeert op basis van de gehanteerde informatie: “De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten van verzoekende partij actueel géén reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio van herkomst van verzoekende partij aldus géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”

Gelet op het voorgaande blijkt dat in verzoekers regio, de staten Rivers en Edo, geen willekeurig geweld plaatsvindt en dat verzoeker het tegendeel niet aantoont. Derhalve moet geen rekening worden gehouden met zijn individuele situatie - met name zijn beweerde “*bijzondere kwetsbaarheid*” - teneinde te beoordelen of het willekeurig geweld in zijn geval zou leiden tot een reëel risico op ernstige schade, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

Waar het verzoekschrift in die zin aanhaalt dat verzoeker bijzonder kwetsbaar is omdat zijn hele familie omgekomen is tijdens een Fulani-aanval, dient opgemerkt te worden dat dit nooit aangebracht werd door verzoeker in zijn persoonlijk onderhoud. Sterker nog, deze verklaring is in strijd met wat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde met betrekking tot zijn familie: hij verklaarde namelijk dat zijn broer nog in Afrika woont en dat zijn vader gestorven is door toedoen van de Ogboni (notities, p. 20, 21).

Gelet op wat voorafgaat, toont niet aan dat hij in zijn regio reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) die de motivering inzake de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, de staten Edo en Rivers, kan weerleggen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS